

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/241/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111228440
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111228440.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Údernícka č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného F. L., s.r.o., B.: XX XXX XXX, so sídlom S. č. 5, R., proti odporcovi: G. T., bydliskom M. A. XXXX/XX, F., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníčkou JUDr. N. G., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Q. na oV. T. so sídlom v D., H. č. XX, IČO: XXX XX XXX, práv. zast. JUDr. K. G., advokátom so sídlom v E., U.. E. X, o zaplatenie 426,29 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 14C/270/2011-102 zo dňa 24. augusta 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi zmeňuje tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške vo výške 90,02 eur, k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. K. G., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,12 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. K. G., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku za návrh v sume 18,87 eur cestou Daňového úradu v Bratislave navrhovateľovi. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 2.11.2011 domáhal od odporcu zaplatenia 426,29 eur (12 842,41 Sk) spolu s úrokom z omeškania 7,00 % ročne zo sumy 387,51 eur (11 674,13 Sk) od 9.12.2006 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 8.12.2006 od pôvodného veriteľa - Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO 31 320 155. Postupca uzavrel dňa 21.9.2005 s odporcom Zmluvu k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol peňažné prostriedky, ktoré sa odporca zaviazal splácať. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu jej postúpenia predstavuje istinu 387,51 eur (11 674,13 Sk) a riadny úrok 38,78 eur (1 168,29 Sk). Odporca dlh nezaplatil, preto si navrhovateľ uplatnil aj úroky z omeškania. Dňa 24.1.2012 do konania vstúpil vedľajší účastník, právne zastúpený advokátom JUDr. K. G., ktorý žiadal doručiť žalobu s prílohami. Dňa 9.7.2012 vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania dlhu a uplatnil si náhradu trov konania za trovy právneho zastúpenia v sume 105,96 eur. Pred druhým pojednávaním, dňa 31.5.2012 vzal navrhovateľ návrh späť a žiadal konanie zastaviť. Súd poukázal na znenie ust. § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p.. V dôsledku prejavu vôle navrhovateľa a bez námietok odporcu a vedľajšieho účastníka voči späťvzatiu návrhu súd konanie zastavil. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. V danom prípade zavinil zastavenie konania navrhovateľ tým, že vzal žalobu späť

a bol povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi žiadne trovy nevznikli a preto mu ich súd nepriznal. Súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia pre JUDr. K. G. nepriznal. Zo spisu SPR č. 2641/2012 tamojšieho súdu súd zistil, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa T. so sídlom H. č. XX, D. vstupuje do konania ako vedľajší účastník v sporoch týkajúcich sa aj spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. so sídlom v Bratislave. Informácie o konaniach získava na základe písomnej požiadavky, adresovanej Okresnému súdu Trenčín, aby im boli oznámené všetky spotrebiteľské spory, ktoré sa vedú na návrh spol. EOS KSI na tamomšom súde a následne do všetkých týchto sporov hromadne vstupuje s tým, že s oznámením o vstupe do konania predkladá plnú moc pre advokáta JUDr. B. H. alebo pre JUDr. K. G. a vznáša takmer v každom spore námietku premlčania. Z § 2 ods. 1 Stanov združenia HOOS (nachádzajúce sa v spise tun. súdu SPR 2641/2012) vyplýva, že cieľom združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb a zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Podľa § 7 ods. 3 Stanov je štatutárnym zástupcom predseda predstavenstva a ktorýkoľvek podpredseda predstavenstva. Podľa § 7 ods. 6 Stanov pri ochrane práv spotrebiteľa je za združenie okrem štatutárných zástupcov oprávnená konať aj osoba, ktorú písomne poverí konaním za združenie štatutárny zástupca. Súd dospel k záveru, že už z podstaty združenia na ochranu spotrebiteľa vyplýva, že je schopné poskytovať právnu

pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach spotrebiteľom samostatne. Uvedené je zrejmé aj z uznesenia Valného zhromaždenia združenia T. konaného dňa 28.10.2011 (v spise SPR 2641/2012), z ktorého vyplýva, že podpredsedom predstavenstva, oprávneným konať za združenie HOOS je JUDr. B. H. - osoba s právnickým vzdelaním. V danom prípade teda pomoc právneho zástupcu z radov advokátov nemožno považovať za účelné uplatnenie alebo bránenie práva a súd náhradu trov z týchto dôvodov advokátovi vedľajšieho účastníka nepriznal. O vrátení súdneho poplatku 25,50 eur za návrh súd rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3,4,6 zák. č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch, v znení nesk. predpisov. Zaplatený súdny poplatok sa vráti, ak sa konanie zastavilo, krátený o 1%, najmenej však o 6,63,-€, cestou daňového úradu, príslušného podľa sídla poplatníka.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania 90,02 eur a trovy odvolacieho konania 27,08 eur. Namietal, že uznesenie v napadnutej časti vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Vstup Združenia do konania ako vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa považoval za dostatočne účinný prostriedok zabrániť dodávateľom porušovať spotrebiteľské práva. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 1Co/8/2012-74 a sp. zn. 7Co/31/2012, v ktorých súd náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi priznal. Najväčšie možnosti na efektívnu pomoc spotrebiteľom poskytuje práve inštitút vedľajšieho účastníctva, pretože spotrebiteľ často ani advokáta, ani Združenie nevyhľadá a ak áno, tak len výnimočne. Navrhovateľ vzal návrh späť, čo znamená, že vstup vedľajšieho účastníka do konania je účinným prostriedkom na zabránenie porušovania spotrebiteľských práv. Namietal, že okresný súd pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v rozpore s ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou. V tejto súvislosti poukázal na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, č.k. 38 a čl. 47 Charty základných práv EÚ, novelizované znenie § 137 O.s.p. s účinnosťou od 01.01.2012 ako aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 22.12.2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľov má právo na advokáta aj náhradu trov konania. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc odvodzoval z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Svoje tvrdenia podporil i odkazom na judikatúru súdov Slovenskej republiky. V prípade pochybností odvolacieho súdu navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka- združenia na ochranu práv spotrebiteľov.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 27,09 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu

ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporkyňu v konaní nezastupuje. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný, a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi domáhal zaplata 426,29 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 31.05.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože pomoc právneho zástupcu z radov advokátov nepovažoval za účelne uplatnenie alebo bránenie práva z dôvodu, že už z podstaty združenia na ochranu spotrebiteľa vyplýva, že je schopné poskytovať právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach spotrebiteľom samostatne. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom

uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 90,02 eur. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplataenia 426,29 eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sa určuje len z istiny /nie z príslušenstva/ a podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb /rok 2012/ predstavuje 29,88 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a vyjadrenie k žalobnému návrhu (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 59,76 eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x 7,63 eur, t.j. spolu vo výške 15,26 eur. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvýšila sa odmena a náhrady vo výške 75,02 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky o 20 % DPH, t.j. o sumu 15 eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 90,02 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 90,02 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie odvolania dňa 11.09.2012, režijný paušál 7,63 Eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad, t. j. 3,19 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.